

LA PREGÀRIA

Una vegada hi havia un pagès que tenia molta terra de conreu amb mongeteres, cols, enciams..., tota mena de verdures. Vivia en un poble petit, però molt ben situat per al conreu d'hortalisses: molt de sol i aigua abundant perquè estava prop d'un riu.

Un bon dia es va presentar al poble un home que es va identificar com en Joan, de Barcelona, i va explicar al pagès que estava cansat del brogit de la ciutat, de tantes persones pertot arreu, i havia decidit anar a viure a un poble.

Aquell era l'escollit i volia que el pagès li vengués un tros de terra per plantar-hi tota mena d'hortalisses, que en els seus somnis veia anant a vendre al mercat gran d'una ciutat propera i traient el rendiment necessari per viure bé. Allà seria feliç. Poca gent, sense sorolls de cotxes, motos, autobusos...

El pagès li va dir que no era el moment adequat de plantar i calia esperar uns mesos per comprar el terreny. En Joan, però, no volia sentir parlar d'esperar. En els seus somnis, comprava el terreny de seguida, plantava de pressa, i en poc temps ja es veia recollint enciams, cols, carbasses..., tot el que havia plantat.

El pagès, pensant fer-li un bé, va dir que no li venia, de moment. En Joan no ho va entendre i li deia: *“Que no us pago el que demaneu? Que no us ho demano bé? Per què haig d'esperar?”*

–“Ara no et convé que et vengui la terra... Segueix venint a veure'm i demanant-ho, que quan sigui l'hora bona per a tu, te la vendré”.

En Joan va seguir preguntant i preguntant al pagès la venda del terreny. Cada setmana l'anava a veure i no perdia l'esperança que el pagès li vendria la terra al moment adient.

Passava el temps i ell mantenia l'esperança, però quan ja quasi creia que el somni no es podria fer realitat i havia de pensar en una altra cosa, va tenir l'agradable sorpresa de poder, a la fi!, comprar el tros de terra.

–“Ara –li va dir el pagès–, ara te la venc, perquè penso que et farà bé i és el moment adequat. Et felicito perquè no has deixat de pregar-me, no t'has cansat quan semblava que no et tenia en compte i t'havia oblidat... Jo sempre et tenia present i guardava la resposta que volies, per quan fos per a tu el temps adient. Apa!, planta ja el que vulguis, que si en tens cura tindràs un hort ben maco i podràs fer realitat el teu somni.”

.....

A nosaltres ens passa moltes vegades igual, en la pregària. Volem respostes ràpides i afirmatives per part de Déu, però Ell sap quan és el temps i quina ha de ser la resposta. A nosaltres –com Jesús va dir– ens toca pregar: “Pregueu i se us donarà, truqueu i us obriran”. Nosaltres hem de fer el que puguem per solucionar el problema o desig que demanem, i esperar d'Ell l'empenteta, si ens convé, quan i com Ell vegi que ha arribat el moment.